

SIMONE

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Vrouwelijke vorm van Simon;

- 1] Griekse variant van Simeon (heb); hangt samen met het *Hebreeuwse* werkwoord 'sjemah' = 'horen', 'luisteren' enz. (verwant met Sem; vgl. Semieten = nakomelingen van Sem)
- 1a] 'verhoring' of 'God heeft gehoord' of 'God heeft (ons gebed om een kind) verhoord', zelfs '(dit kind zelf is) het bewijs dat God ons heeft verhoord';
- 1b] de naam kan ook de bijbetekenis hebben van 'de horende', 'de luisteraar', 'toehoorder', 'gehoorzame', 'oplettende' enz.;
- 1c] of 'over wie veel gehoord wordt', 'beroemd', roemvol';
- 2] Letterlijk genomen is ook mogelijk een afleiding van het *Griekse* 'simos', waar de Griekse naam Simoon' vandaan komt = 'met stompe of grote neus'.

*

Bijzonderheden

Volgens een NIPO-onderzoek stond **Simone** 6e op de lijst van populairste meisjesnamen van Nederland tussen 1989-1991: 1,1%.

*

Tegen het eind van de 60-er jaren van de 20e eeuw kwam Simone steeds meer in de mode. In 1967 stond Simone te Berlijn op de 23e plaats; in Karlsruhe 26e; in 1975 te Freiburg 5e en in Heidelberg 9e.

*

Simone Chauvigné, Chaudefonds-sur-Layon bij Angers, Frankrijk; martelares onder de Franse Revolutie; † **1794**.

Feest 1 februari.

Simone Chauvigné werd op 12 maart 1728 te Chaudefonds-sur-Layon geboren. Op het moment dat de Franse Revolutie in alle hevigheid losbarstte was haar man, de plaatselijke bakker Étienne Charbonneau, al gestorven. De Franse Revolutie was een feit met de inname van de Bastille op 14 juli 1789. Al snel bleek hoe anti-kerks en anti-clericaal deze beweging was. Na een aantal voorbereidende maatregelen vaardigde de volksvertegenwoordiging op 12 juli 1790 de beruchte Constitution Civile uit: deze hield in dat de bisdompriesters zich in feite losmaakten van de Paus en de Rooms-Katholieke Kerk: van nu af zouden bisschoppen en priesters op dezelfde democratische manier worden gekozen als hun volksvertegenwoordigers. De Kerk was niet een kwestie van buitenlandse inmenging, maar van het Franse volk. Op 27 november van datzelfde jaar werd iedere geestelijke verplicht de eed af te leggen op de Constitution Civile: daarmee verbrak hij of zij de banden met de paus en de wereldkerk. Wie weigerde kon als bedreiger van de nationale vrede strenge straffen tegemoet zien: verlies van staatsburgerschap, hoge geldboetes, verbanning of nog erger... Verreweg de meesten weigerden; immers de eed afleggen stond welhaast gelijk met geloofsafval. Velen die de eed weigerden doken onder. Intussen werden er van regeringswege 'goede' bisschoppen en priesters aangesteld. Daar moesten de trouwe leden van de Rooms-Katholieke geloofsgemeenschap niets van hebben. Ook voor hen werd het leven een stuk moeilijker. Er stond immers een beloning op het aanbrenge van ongehoorzame elementen. Dus hoe voorzichtig moest je niet zijn, wanneer je in je eigen huis gelegenheid bood voor het houden van clandestiene missen; of wanneer je een ondergedoken geestelijke verborg, of wanneer je in discussies openlijk bekende dat je het met de nieuwe lijn niet eens was. Verklikkers waren er overal. Anjou is één van de gebieden waar de vervolging uiterst fanatiek was.

We hebben geen idee, waarom Simone Chauvigné werd aangegeven en na een schijnproces ter dood werd veroordeeld en gefusilleerd. Van de duizenden die dit lot overkwam tussen oktober 1793 en oktober 1794 zijn er in 1983 99 op de lijst van zaligen geplaatst. Simone is er één van.

*

Onder de elfduizend maagden die in **453** met Ursula omwille van Christus te Keulen, Duitsland, werden vermoord bevond zich volgens de legende een **Simenia**. **Feest 21 oktober.**